

Osmanlıda Kısmi Bir Etkin Hafıza 5

– Bayram KAYA · 23 Haziran 2018

Kısaca boşluk devinmesi kavramını biraz açayım. Yazılarımı okuyanlar bilir. Süre durumlar üst üste olan zıtlıklarla vardı. Yaşam ölümle üst üste var olmanın zamanı olmakla, hayat ölümün yokluğunu yaşarken, ölüm de ancak hayatla vardır.

Vücut bulan bir var oluş için ölüm ve yaşam bir aradadır. Bunlar yan yana; üst üste olduğu halde, kişi yaşıyorken kişinin kendi öz selinde ölüm yoktur. Ölen kişide de yaşam beliremez. Bu şu demek te olmaktadır.

Ölüm ve yaşam gelip geçici durumlar içinde birbirine dönüşen bir var oluş olduğuna göre; ölen ile dağılma, çözülme yönünde beliren aktif belirleyicilik; ölmeyi belirleyen koşulların tersi olan koşullar içinde ölüm yeniden dirim olacaktır.

Şöyle söyleyelim aktif belirimi içinde fakir olan birinin içinde olduğu ortamında fakirliğin zengin oluşu veren koşulları bulduğunda; fakirin zengin olması gibidir. Bu demek oluyordu ki; yaşamın beliremediği yerde olanaklar el verdiğinde ölümlerden de yaşam olasıdır.

Osmanlıda kısmi bir etkin hafızadan konu buralara gelince, ölüm ve yaşamla gireceğim yeni bir konu ile konunun tematik açılımlarıyla salınımlarını büyütmesi yeni konuyu kim bilir nerelere götürecektir. Konuyu uzatmamak için yeni konuya girmeyeceğim.

Sadece okurun kendi kendisine konu çözümlerine ulaşması için şunu söylemekle yetineceğim. Zaten hayat nereden geliyordu ki? Patlayan trilyonlarca dereceli sıcaklıkla, evren gibi kuru bir ısıl oluşun devamında yine yıldız gibi ikinci bir nükleer durumun; milyonlarca derecelik devasa bir cehennemini oluşmanın külleri içinden gelmiyor muyduk?

Yalıtımlı bir sentezin içinde çevrimli olabilenler, kısıtlılık içindeki sınırlılıkla birbirinin yerini alışlardaki bir zıt durumun diğer bir zıt durumuna dönüşmesiyle olasıydı. Evren her boyutla galaksiler gibi, güneş sistemi gibi, dünya gibi virüs gibi yalıtımlı uzay alanlar içinde; bu kabil yalıtımlı uzay alanların bin bir türlü içinde türlü türlüce olgusal durumlarıyla kendisini işler kılmıştı.

Belirmeleri içinde yaşamın yerini ölüm ve ölümün yerini yaşam alıyordu. Bu nasıl olası oluyordu? Bu durum kişinin kendi varlığından ve kendi bilincinden bağımsız bir bağıntı işlevlerdi. Bu bağıntı işlevler yalıtımlı sentezlerin girişmesiydiler. Bu sentez girişmeler tekrar eden çevrimlerin var oluşları üzerinde sizin bilmenizden, sizin anlamanızdan ve sizin isteminizden gayri olmakla dışınızda gerçekleşiyordular.

Sizde dağılan süreç (ölen süreç); sizin dışınızda başkasıyla süren ya da yeniden doğanlar ile devamlılık olmakla yaşamdır. Siz, sizin dışınızdaki hayat denen sürecin; üzerinize yansması kadar olan etki alanı içindeki siz onun kesikli parça kısmısınız. Türünüz ya da doğadaki bin bir tür olaylaşmalar akışın sürekli olan kısmıdır.

Ölüm ve yaşam sizinle ama sizin dışınızda "doğada" doğanın bir beliriş ve beliremeyiş biçimi içinde birbirine dönüşen etki bağıntıları olmakla, ölüm ve yaşam türünüz üzerinde (doğal olaylar üzerinde); yalıtımlı çevirmeleri olmakla devamlılığı oluşurlar.

Belirme de belirememe de şarj-deşarj veya çekme-itme ya da yüklü-yüksüz veya iniş-çıkış gibi bir şeyin veya aynı şeyin; aynı durumlarından sağ-sol; önde-arkada; aşağıda-yukarıda; inişe göre çıkış, çıkışa göre iniş; büyüğe göre küçük, aza göre çok olmanın veya sığağa göre soğuk olmanın vs. gibi bin bir tür durumlardaki yalıtımlı ortamın iç ve dış belirimleriyle ya da bin bir tür yansımalarıyla beliremez olma şeklinin; birbirine dönüşen bir akış biçimidirler.

İç ve dış neden seli var oluşlar; var oluşun kendisi olan zıtlığın her bir niceli durum belirimleri içindeki yalıtımlı bağıntının girişmelerinde yansıyorlardı. Toplum da iç ve dış nedenli birçok bağıntı durumların girişmesinden oluşan bağıntılı yalıtımların yansmasıydı. Siz enerjiyi doğa dediğimiz kendi dışınızdan sağlıyordunuz.

Dışınızdaki doğa sizin sağlama yapmanıza toplam bir zorluk gösteriyordu. Siz de dıştaki bu zorluğa karşı kendiniz gibi aynı benzer hemcins bireylerin girişmeleri üzerinde senkronize bir birlik olmayı gerçekleştiriyordunuz. Bu siz olan iç ve siz olmayan dış durumun zorunlu girişmesiydi.

Bu türden süreç girişmelerinin beliren ve beliremeyen olayzma yansımaları içindeki girişmelerin, uzun evrim içindeki süreçleri siz; üreten ilişkileri olan bir toplum yapısına doğru gelmişsiniz. El üreten bu toplumun beliren ve beliremeyen diyalektiği üzerindeki oluşmanın yapay bir dayatmasıdır. Toplum sal süreçler çoğu kez sizin kontrol ve amaçlı var edişiniz altında dizayn olmakla El yapaydır. El üreten sürecin zorunlu olmayanıdır. Ama süreç diyalektiği içinde, öznel kurgularla belirebilen bir oluşmadır.

Diğer yandan da sahiplik dediğimiz aitlikler, diğer yandan birleşen sentez öğelerin birleşme bilinçleri olmakla bir yansıma ve eylemin girişme şeklidir. İnsan sömürüyü bu kişisi aitlik üzerine yüklemiştir. Doğada sömürü için üretim yoktur. Halbuki üretim dışta enerji sağlamalı bir organizasyondur.

Kişinin kendisi dışındaki enerji sağlamalı yönelimi; sağlayan, üreten kolektif organizasyonla kolektif sahipliğe dönüşür. Kolektif sahiplik te organize olan kolektif kişilerin ihtiyacına göre paylaşma ve tüketmenin sağlatımı olur. Yani toplum gibi yalıtıma alan içinde "üretme -tüketme" gibi bağıntıların birbirine dönüşen belirimleri süreç içinde çevrim, olur.

Üretim kolektiftir. Ürünün ortaya konması kolektif. Tüketim kolektif sahipli paylaşım üzerinde kişinin ihtiyacına göre pay kadarla, bir karşılanmadır. Organizasyonun en başında kişilerde ihtiyacın belirmesi vardır. 2 Kişide beliren ihtiyaç; dışta kişisini ihtiyacın karşılanmasına yöneltir. 3 Dışta ihtiyacı karşılama aşamasında karşılanmaya yönelik bir zorluk vardır. 4 bu zorluk karşısında kişi, kendisi gibi güdülü ve yönelimli birçok kişilerle ortak ihtiyaca ortak yönelim yapma noktasında, kişiler organize olurlar.

5 Doğanın gösterdiği bu zorluğu birlikte aşma birleşmesiyle, ihtiyacın birlikte ortaya konması üzerinde organize oluş, kolektif iliktir. 6 Organizasyonla ortaya konan sağlama veya ürün; kolektif katımlı yalıtım içindeki herkesin ihtiyacını karşılamağa sağlama olacaktır. 7 bu aşamada üretilenler; kolektif sahiplik olmakla, herkesin ihtiyacına göre bir pay ve paylaşımın tüketimidirler.

İşte El manalı anlayış 7. Aşamadaki kolektifin kendi sahipliğini paylaşıp tüketmesinden önce El devreye girer. Ortak sahipliği "Ben El Malik El Mülküm" diyerek kendisinin sahipliği yapar.

El kolektif sahipliği kendi kişi sahipliği yapmakla, kolektif sahipliği ele geçirir. Kolektif sahipliğin kişi tarafından ele geçirilmesi kişiyi paylaştıran ve en çok pay alan kişi yapar. Kolektif sahipliği ele geçiren kişinin irade ve paylaştıran olması organizasyonun en başına konur.

Böylece organizasyon "ihtiyacın belirmesine yönelik eylemle ihtiyacı karşılama yönelik ortak sağlama ya da üretim yapmanın" hafıza ve bilinci değil de "mülk benim. Ben mülkü dilediğime rızk olarak verdim. Dilediğime de çalışması karşılığında bir nasip var ettim" demenin hafıza ve bilinç ahit imanı olmuştu. Bu hafıza bizi sahipliği olmakla rızk veren kişiye biatçe kulluğa köleliğe çağırıyordu.

Artık kişiler mülk sahibinden, kendi rızkını beklemenin kavli üzerinde takdirce olan imana çağırın sese; ikrar verecekti. Bu ikrar mülk sahibi olanın, rızkları verenin paylaştıran iradesine biat etmeyi çağırın seslenmesine taat ve itaatin teslimiyeti içinde, kölece çalışıp üretim yapma ve verilecek rızkı sabırla bekleme olacaktır! İşte enfeksiyon ve provokasyon ya da yabancılaşma bu 7. Aşamadaki illüzyonlaydı.

Üreten toplum içinde 7 aşamadaki tespit ile belirtileni çevrim veren bu reel süreci, El manalı köleci ekonomik sürecin deyimle söylersek; sahipler zengindi. Yine kolektif organizasyona göre üretmeye devam edip te elinde kolektif sahipliği alınanlar fakirdi.

Kişi ister zengin olsun ister fakir olsun bu iki belirimle birlikte yansıyordu. Kişinin sahipliği varsa zıt belirimin birisi zenginlik olarak tümselirken diğer zıt belirimle olan fakir uç fakir olma belirimi verememekle beliremiyordu. Oyuk devimli boşluk alan etkisine dönüşüyordu. Zengin ve fakir oluş durumu bir kişi üzerinde aynı anda üst üste oluşabilen zamandırlar.

Toplumsal statülü zıtlıkla zengin ve fakir oluş kişi üzerinde belirimlerini verip var olması içindeki kural (yasa) şuydu. Çelişkin aktif durumun biri varken, diğeri de yine çelişkin pasif durumla vardır.

Zıtlardan birinin aktif oluŖa göre pasif durumla beliremez bir etkilenen olması demek o Ŗeyin tüm yokluğu ya da hiç yokluğu demek değildi. Evrende böyle bir Ŗey yoktur. KarŖılıęıyla zıddıyla var olmayan bir yokluk tanımsız anlamsız ve söylenebilir değildir. Bir varoluŖ biçimi içindeki deęiŖme dnŖme senkronluma olma durumlarıyla ölüm de her an vardır; yaŖam da her an vardır. Ölüm de bir olu ve oluŖtur. Dirim de bir olu ve oluŖtur.

Zıt durumuyla var ama hiçbir zıt durumla belirlenmemiŖ olan "olam" durumdan ötürü bunlar vardır. Trafikte araçların arpıŖması kadar, arpıŖmamaları da bir olamdır. Yani trafikteki araçların arpıŖmasını gerektiren bir durum yoktur. Ama arpıŖmamalarını gerektiren bir durum da yoktur. Ölüm sizde yoksa sizin dıŖınızdaki birinde mutlaka vardır. Çünkü lm ve yaŖam gibi zıt durumlar art arda birbirinin yerini alan var-yok süre durumlu sizin üzerinizde ve sizin dıŖınızda iŖleyiŖle; somut, gerçek ve her an eylemli durumlardır.